

INLEIDING

In de vorige eeuw kende de amateuristische blaasmuziek in ons land een enorme bijval. Iedere stad of dorp die naam waardig beschikte over één of zelfs meerdere muziekverenigingen.

De amateuristische muziekbeoefening bood in die tijd immers een welgekomen aanvulling voor de vele leemten op socio-cultureel gebied. Ze verrijkte niet alleen de geïnteresseerde muzikant maar ook de ganse gemeenschap werd er door beïnvloed.

Bovendien waren de harmonies en fanfares afgestemd op de levensgewoonten van de toenmalige middenklasse en de meest geëvolueerde arbeiders. Zij zorgden voor één van de weinige ontspanningsmogelijkheden in verenigingsverband. De voornaamste burgers stimuleerden en steunden dit initiatief. Het was de enige vorm om aan het grote publiek geliefde deuntjes te laten horen.

Voor de lokale bevolking vormde een muziekkorps een onmisbaar element bij het gemeenschapsleven: geen feest, kermis, plechtigheid of (in)-huldiging kon gebeuren zonder medewerking van een muziekkorps. Ook bij begrafenissen verleende ze haar medewerking.

Met haar vrolijke, ernstige of droevige tonen verklankte zij het plaatselijk maatschappelijk leven.

Rond de eeuwwisseling en nog lang daarna speelde de fanfare ook bij ons letterlijk en figuurlijk de vrolijke noot in het dorpsgebeuren. De oudste getuigenissen van bevriende muzikanten en leden samen met mijn eigen ervaringen sinds de jaren 1930 hebben mij doen besluiten om dit brokje Ottenburgse geschiedenis voor de volgende generaties veilig te bewaren door middel van deze bescheiden brochure.

Als student en muzikant werd ik door het bestuur van toen vroeg ingeschakeld in de administratieve geplogenheden van de vereniging. Later werden verschillende taken door mijzelf beheerd, zoals het aanleren van de jaarlijkse operettes, het organiseren van festiviteiten en dergelijke waardoor mij spoedig een vertrouwensfunctie als bestuurslid en daarna als voorzitter werd toegewezen.

Met dank aan allen die mij hebben gesteund om dit boekje te verwezenlijken wens ik U veel kijk-en leesgenot.

Moge de Koninklijke Filharmonie bloeiend het muzikale leven van Ottenburg blijven verzorgen.

Rafaël Steeno